

Yngve "Krassi" Persson – en omtyckt ledare, idrottsman och motionär

av Sven Trönne

Eslövs AI har under årens lopp haft många och trogna ledare/idrottsmän som för alltid skrivit in sig i föreningens snart 100 åriga historia. En av dem är Yngve "Krassi" Persson som den 2 april 2007 gick ur tiden i en ålder av 88 år.

Yngve blev medlem i föreningen 1934. Under åren 1940-47, 1949-1952 samt 1971-1976 var han ledamot i friidrottssektionen och dess ordförande under åren 1953-1970. Huvudstyrelsen tillhörde "Krassi" åren 1942-1947.

"Krassi" var inte bara ledaren utan även idrottaren och motionären. Han var i yngre dagar aktiv inom friidrott, fotboll och handboll. Långt upp åldern sågs han flitigt löpa i Sahlins park vid Trollsjön och inte minst delta i gymnastik för Eslövs Gymnastikkrets där han också var ordförande. Sällan har någon varit så disciplinerad när det gäller utövandet.

Idrottsligt tillhörde han själv en gång den skånska eliten på medeldistanslöpning. Det måste i sammanhanget påpekas att friidrotten hade en annan struktur före omkring 1970 – då bredden på seniorsidan överlag var mycket större – inte bara i vår förening utan överhuvudtaget – och det arrangerades friidrottstävlingar på fler orter än vad som görs nu.

Det som inte alla vet är att han var framstående i handboll – hård i kroppen och duktig skytt med ibland "vassa" armbågar. När friidrottare i EAI - aktiva/ledare - i början av 1970-talet deltog med ett lag i korphandboll fick vi faktiskt med "Krassi" några gånger. Han var då cirka 53 år och visade att "gammal är äldst" – med andra ord en klar förstärkning.

I unga år spelade Yngve fotboll och begåvades då med smeknamnet "Krassi". Det var förr mycket vanligt med smeknamn på idrottsmän och de flesta skulle ha något. I Helsingborgs IF lag på 1920- och 1930-talen fanns en fotbollsspelare (halvback enligt tidigare uppställningar) vid namn Erik Persson och som kallades för just "Krassi" och det smeknamnet fick Yngve. "HIF-Krassi" gjorde för övrigt tre landskamper och blev med laget svensk mästare fyra gånger.

Omkring år 1970 ville Yngve välförtjänt trappa ner sitt friidrottsengagemang och vi var några yngre förmågor som tog över - men "Krassi" fanns alltid till hands och stöttade oss vid tävlingar med goda råd och/eller som funktionär.

Han fortsatte dock med olika uppdrag i föreningen ända till sin bortgång – främst i supporterklubben EAI-73 där Yngve var sekreterare - men även för huvudföreningen bland annat i valberedningen och i redaktionskommittén för EAI-aren. Vi kunde också vid föreningssammanskomster glädja oss åt den gode sällskapsmänniska som "Krassi" var.

När EAI Friidrott arrangerade Svenska Flaggans dag (nuvarande Nationaldagen) den 6 juni i Eslöv första gången 1936 fanns Yngve med som fanbärare och gick i täten för fanborgen – vilket någon föreningsrepresentant gjorde fram till början av 1980-talet. Sedermera under många år var han firandets organisatör. År 1984 höll Yngve högtidstalet – i egenskap av ordförande i fritidsnämnden – och jag kommer fortfarande ihåg att regnet bara öste ner hela tiden. Det var innan scenen fanns så det blev verkligen blött och oturligt för honom. Han hade då några år tidigare lämnat över organiserandet av firandet.

”Krassi” såg även ett samband mellan idrotten, politiken och samhällsnyttan – bland annat var han som nämnts ordförande i dåvarande fritidsnämnden i Eslövs kommun eller vice – beroende på vilket politiskt majoritetsförhållande som rådde - och tillhörde ännu tidigare i föregångaren Idrottsnämnden. Det fanns en ömsesidig respekt mellan honom och ”motståndarna” med en gemensam vilja att nå bra beslut till föreningarnas bästa. En som representerade det andra politiska ”lägret” var den sedan några år tillbaka framlidne Algot Nordbeck. Båda kunde verkligen idrotten inifrån. De hade ett gott samarbete och uppskattade varandra. Jag vet att många andra politisk förtroendevalda också uttryckt positiva ord om Yngve.

Många före detta aktiva friidrottare – som Yngve Stein, bröderna Bengt-Åke och Leif Svensson samt Alger Westring - har betonat ”Krassis” sätt att alltid ställa upp som ledare; exempelvis skjutsa aktiva runt om i landet på tävlingar, bjuda på någon form av förtäring, ta tider vid träningar samt organisera de arrangemang som genomfördes i Eslöv. Dessutom brukade han själv delta i uppvärmning och nerjogging i samband med träningarna.

Personligen minns jag också att han alltid var uppmuntrande till att engagera sig som ledare. ”Det är bra när man söker arbete att visa att man har förtroendeuppdrag” uttryckte han ibland till mig och eftersom han själv var företagsledare i Lilla Harrie Verkstad AB så visste han vad han talade om. Ett annat starkt minne som visar generositeten är när EAI:s tidigare duktige medeldistanslöpare Leif Svensson fyllde 50 år och till den fest som ägde rum i Malmö – där Leif sedan många år är bosatt – anlände på kvällen Yngve som då var närmare 81 år.

För sina insatser inom idrotten erhöll ”Krassi” ett antal utmärkelser; hedersmedlem i EAI, innehavare av föreningens standar och guldnålen, Eslövs kommuns Idrottsledarnål, Skånes Friidrottsförbunds silverplakett samt diplom från Svenska Friidrottsförbundet och Riksidrottsförbundet.

Yngve ”Krassi” Persson var en stor förebild – alltid generös, omtänksam och engagerad - som betytt mycket för EAI och inte minst friidrottens utveckling . Saknaden är stor och jag är stolt och tacksam att ha fått lära känna denne hedersman.